

tighed, at der pludselig viste sig en Højkonjunktur paa Fragtmarkedet, og at visse Samfundsborgere gennem denne Højkonjunktur fik ekstraordinært store Indtægter. Jeg sagde f. Eks., at det ikke er paa Grund af Udygtighed, at en Familiefader med smaa Indtægter ikke er i Stand til at skaffe sig og sin Familie de nødvendige Livsfornødenheder, men det er sandelig heller ikke paa Grund af sin særlige Dygtighed, at en Dampskibsaktionær faar op til 50 pCt. i Udbytte af sine Penge. Jeg tror, at det ærede Medlem ikke er i Stand til at bevise noget om, at Dampskibsaktionærer, som faar disse store Udbytter, i mindste Maade kan siges at have lagt særlig Dygtighed for Dagen, og at det derfor er en Belønning, de opnaar ved de store Indtægter. Jeg erkender, at der selvfølgelig hos dem, der staar i Spidsen for disse Selskaber, som Dampskibsredere, eller hvad de nu kaldes, skal være visse Evner nu, som der altid er visse Evner fornødne for at udnytte Chancer, men selve Chancen er overhovedet Betingelsen for Gevinst, og den er ikke skabt ved Dygtighed hos de danske saa lidt som hos andre Landes Skibsredere og Aktionærer; de behøver — og det gælder navnlig i hvert Fald Dampskibsaktionærene — overhovedet ikke Gnist af Forstand for at opnaa disse 30—50—100 pCt. af deres Penge, de kommer ret selvfølgelig af sig selv paa Grund af de Forhold, der er til Stede, og det gælder i høj Grad ogsaa selve Selskaberne, at de overhovedet ikke kan undgaa at faa denne store Fortjeneste. Det gamle Ordsprog om, at den, Gud giver et Embede, giver han ogsaa Forstand, kan i disse Tider omskrives til, at den, Gud giver en Pæreskude, giver han ogsaa Penge. Den mægtige Stigning i Fragterne, som har fundet Sted, er jo saa betydelig; et ganske enkelt Eksempel vil vise det. En Vognladning Jern fra Amerika kostede før Krigen i Fragt ca. 200 Kr., nu efter de seneste Forhøjelser er Fragten 1,300 Kr. Det er fuldkommen vanvittige Priser, men selvfølgelig maa jeg indrømme, at denne Stigning ikke har sin Grund her i Landet, der er ikke i mindste Maade Anledning til at bebrejde danske Dampskibsredere, at disse Priser er til Stede, for de har ikke, i hvert Fald ikke alene, Skylden derfor. Men der er sandelig heller ikke Grund til at bære Ynk til Skue over, at Dampskibsredere, som ufor-skyldt faar en Merfortjeneste, skal betale et meget beskedent Bidrag til Samfunds-

husholdningen, som det foreliggende Lovforslag tilsigter.

Der er jo ingen af de ærede Medlemmer fra konservativ Side, som har været oplagte til at dokumentere, hvor frygteligt Lovforslaget er. Man angriber Lovforslaget, man erklærer, at man ikke vil have noget med en saadan Sag at gøre, det var at gaa en Erhvervsgren for nær. Men hvad er nu det hele? Et Selskab, der paa den bedste Tid af Normalaarene indsejlede 150,000 Kr. i Bruttoindtægt, indsejler nu 4 Gange saa meget, nemlig 600,000 Kr.; der er altsaa en Merindtægt paa op imod $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. eller 450,000 Kr. Saa siger man i dette Lovforslag: Af den Bruttoindtægt, som I nu har, fradrager vi, hvis det er Fragt fra Udlandet til Danmark, to Trediedele; altsaa 400,000 Kr. lægges bort af de 600,000 Kr.s Indtægt som afgiftsfri, og de 200,000 Kr. beskattes derefter med 20 pCt. Enhver kan se, at det er et forsvindende Indgreb, der sker i vedkommendes store Merfortjeneste, og at der jo bliver en saa mægtig Sum tilbage, at selv om der ved Krigsskatte paa anden Maade er taget noget, bliver der alligevel Millionformuer til de enkelte Redere og Aktionærer. Jeg fastholder derfor mine Betragtninger om Dygtigheden eller Ikke-Dygtigheden og mine Betragtninger om, at der aldeles ingen Grund er til al den Jammer og Medfølelse, som er kommet til Orde baade her og andetsteds overfor den Bidragspligt, som man vil paalægge denne Gruppe af erhvervsdrivende, der har ganske særlige Konjunkturer at udnytte.

Det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) gjorde i Gaar nogle Bemærkninger om Venstres Standpunkt; han rejste selv, synes jeg, det Spørgsmaal, om Venstre havde skiftet Standpunkt i denne Sag. Jeg vil i den Anledning gerne minde om, hvad der allerede tidligere er sket; da disse Bemærkninger fra det ærede Medlem fra Æbeltoft var rettede til mig, vil jeg gerne anføre, hvorpaa jeg støttede den Opfattelse, jeg gjorde gældende i Lørdags, nemlig derpaa, at det i den overordentlige Kommissions Indstilling til Ministeriet siges, at man tilraader at paalægge Skibsfarten en særlig paakrævet Afgift, f. Eks. paa Registertonningen eller paa den indvundne Fragt, saaledes at Beløbet fortrinsvis kan anvendes til Nedsættelse af Prisen for visse vigtige Indførselsartikler. Saaledes har det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) været med